

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Liliana Catan,

Judecători – Ion Guzun, Iurie Diaconu, Oleg Sternioală și Valentina Clevadî,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Ape Bălți, Natalia Bobu și avocatul Corneliu Vrabie în numele inculpatului Slutu Valentin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Slutu Valentin Mihail, născut la 05 septembrie 1980, originar și domiciliat în s. Trifănești, r-nul Sîngerei.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond - din 20.01.2011 - 30.03.2012;*
- *Instanța de apel - 23.07.2013 - 04.03.2015;*
- *Instanța de recurs - 21.05.2015- 08.09.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. De către organul de urmărire penală, Slutu Valentin a fost pus sub învinuire pentru faptul că, deținând funcția de inspector superior al secției de poliție criminale a Comisariatului de poliție Sîngerei, în baza ordinului nr. 1 ef. din 18.06.2010 al Ministrului Afacerilor Interne și fiind persoană cu funcție de răspundere în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, contrar art. 3 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 1 și 2 pct. 2),4), art. 12 pct. 1, art. 14,15 din Legea nr. 416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, precum și a obligațiilor sale funcționale, care-l obligă să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și alte atacuri nelegitime, să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnitatea și onoarea cetățenilor, să comunice aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni torturii, să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, alte acte normative ce reglementează activitatea de serviciu, la 02 august 2010, la o oră nestabilită, în biroul de serviciu al șefului de post de poliție situat în clădirea Primăriei com. Rădoaia, raionul Sîngerei, cu scopul obținerii de la minorul Petrov Ion, născut la 23.06.1994, a informațiilor despre furtul de bunuri de la Pirogan Vasile, intenționat i-a aplicat lovituri cu mîna peste cap, cu pumnii în cutia toracică și cu piciorul peste picioare, cauzîndu-i acestuia echimoze în regiunea coapsei stîngi, care conform raportului de

expertiză medico-legală nr. 270 „D” din 20.12.2010 se atribuie la vătămări fără cauzarea prejudiciului sănătății, totodată amenințându-l cu reținerea sa.

Ulterior, cu automobilul său personal l-a dus pe minorul Petrov Ion în direcția or. Sîngerei pentru a-i insufla teama că va fi reținut și a obține informații utile pentru identificarea persoanei ce a comis furtul de la Pirogan Vasile. Acțiunile de maltratare și intimidare a minorului Petrov Ion de către colaboratorul de poliție Slutu Valentin i-au provocat dureri fizice și suferințe psihice puternice, iar imaginea organelor de drept a fost prejudiciată.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Slutu Valentin în baza art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal - tortura, adică provocarea, în mod intenționat, a unei dureri și suferințe puternice fizice sau psihice, în special cu scopul de a obține de la această persoană informații, de a o intimida sau de face presiune asupra ei, dacă o asemenea durere este provocată de o persoană cu funcție de răspundere, săvârșită cu bună știință asupra unui minor.

2. Prin sentința Judecătorei Sîngerei din 30 martie 2012, Slutu Valentin a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.309¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Slutu Valentin să fie condamnat în baza art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în Ministerul Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani, invocînd că cu toate că partea vătămată minoră și martorul Pirogan Vasile și-au schimbat declarațiile, totuși fapta de maltratare a lui Petrov Ion a avut loc și a fost comisă de către Slutu Valentin; că instanța de fond n-a dat apreciere raportului de expertiză medico-legală nr. 21 „D”, prin care s-a stabilit că la Petrov Ion au fost depistate vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, sub formă de echimoze în regiunea coapsei stîngi. De asemenea nu s-a dat apreciere nici declarațiilor martorului Onofraș Parascovia, care este mătușa părții vătămate, declarațiilor martorului Moraru Andrei, medicul de familie, declarațiilor martorilor Țiganciu S. și Ciobanu I., care au negat că l-au bătut pe Petrov Ion. Inculpatul fără a avea spre examinare plîngerea lui Pirogan V. sau a lui Țiganciu S. sau alte cazuri cu implicarea minorului Petrov Ion, l-a chemat în biroul șefului de post din sediul primăriei com. Rădoaia, unde l-a maltratat și l-a chestionat pe faptul furtului de la Pirogan V..

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 ianuarie 2013, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută sentința de achitare a primei instanțe fără modificări.

Instanța și-a argumentat soluția prin aceea, că instanța de fond întemeiat a constatat că probe incontestabile ce ar confirma vinovăția lui Slutu Valentin de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal nu au fost prezentate, iar în acțiunile acestuia lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate.

5. Nefiind de acord cu decizia menționată, procurorul, indicînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- partea vătămată minoră și martorii pe tot parcursul cercetării judecătorești au putut fi influențați de către colaboratorii de poliție. Pe faptul schimbării declarațiilor de către partea vătămată minoră se acumulează materiale în ordinea art. 274 Cod de procedură penală;

- nu este clar de ce instanța de apel a indicat că vinovăția lui Slutu Valentin nu a fost probată, odată ce probele prezente în materialele cauzei cu certitudine confirmă vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii incriminate;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 270 „D” lui Petrov Ion i-au fost depistate vătămări fără prejudiciu sănătății sub formă de echimoze în regiunea coapsei stîngi;

- CEDO constată că investigarea acuzațiilor de maltratare trebuie să fie deplină, ceea ce înseamnă că autoritățile trebuie să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și să întreprindă toate condițiile rezonabile și disponibile pentru a asigura probe cu privire la incident;

- activitățile desfășurate în cadrul procesului penal trebuie să asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului;

- faptul că inculpatul Slutu Valentin l-a luat pe Petrov Ion în automobilul său și a plecat cu el la mătușa acestuia, urma să fie verificat de către instanța de apel prin prisma art. 313 Cod contravențional - depășirea atribuțiilor de serviciu.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 ianuarie 2013 în privința lui Slutu Valentin Mihail, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel la examinarea apelului declarat nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la modul convenit la toate motivele invocate de procuror, în legătură cu ce în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit apelului procurorului Constantin Șușu (f.d. 189-192) criticînd legalitatea și temeinicia sentinței a invocat următoarele:

- instanța de judecată nu a dat apreciere raportului de expertiză medico-legală nr. 270 „D”, care constată că lui Petrov Ion i-au fost depistate vătămări fără prejudiciu sănătății sub formă de echimoze în regiunea coapsei stîngi;

- din declarațiile martorului Onofraș Parascovia, care este mătușa părții vătămate, rezultă că în luna august 2010 a fost telefonată de către sora ei, Petrov Ana, care i-a spus că băiatul ei a fost bătut de către Slutu Valentin. Seara nepotul i-a confirmat că a fost bătut de către Slutu Valentin pentru furtul de la Pirogan, i-a spus că îl doare în piept, la picior avea o vîntăaie. A doua zi a plecat cu el la medicul de familie. Feciorii ei l-au văzut pe Petrov Ion în mașina polițistului Slutu la stația de alimentare;

- din declarațiile martorului Moraru Andrei, care este medic de familie, reiese că la data de 03.02.2010, Petrov Ion acuza dureri în piept și la un picior, explicînd că a fost bătut de către polițiști;

- potrivit raportului de expertiză medico-legală psihiatrică, la Petrov Ion s-a stabilit diagnosticul retard mintal ușor, dar el este capabil să înțeleagă evenimentele

produse și caracterul acțiunilor agresorilor. Datele testării au demonstrat că Petrov Ion are imaginația săracă, reproductivă, lipsesc elementele creativității, ceea ce înseamnă că el nu manifestă tendința de a inventa, de a face fantezii;

- din declarațiile martorilor Țiganciu Serghei și Ciobanu Ion, rezultă că ei au negat faptul că l-au maltratat pe Petrov Ion în legătură cu furtul de bani. Instanța de judecată a constatat că martorul Țiganciu Serghei a declarat în ședință că l-ar fi bătut pe Petrov Ion, dar aceste declarații în procesul-verbal de audiere a lui în instanță nu se conțin;

- din declarațiile martorului Petrov Ana, rezultă că revenind de la Moscova, feciorul i-a comunicat că a fost bătut la primărie de către polițistul Slutu Valentin cu pumnii și picioarele învinuindu-l de furt. Feciorul avea echimoze pe picioare. Pe parcurs feciorul i-a explicat, că nu a fost bătut de către polițistul Slutu, ci de către Țiganciu Serghei și Ciobanu Ion;

- este stabilit cu certitudine că Petrov Ion a fost examinat de către medicul de familie Moraru la 03 august 2010, iar cu o zi înainte, adică la 02 august 2010, a avut loc infracțiunea care i se incriminează lui Slutu Valentin. Plîngerea lui Țiganciu Serghei s-a înregistrat la 03 august 2010 și în aceea zi minorul Petrov s-a prezentat la primărie cu mătușa sa, Onofraș. La 02 august 2010 Slutu Valentin, fără a avea la examinare plîngerea lui Pirogan Vasile, cea a lui Țiganciu Serghei sau alte cazuri cu implicarea minorului Petrov, l-a chemat în biroul șefului de post din sediul primăriei com. Rădoaia, unde l-a maltratat și l-a chestionat pe faptul furtului de bunuri de la Pirogan. Aflarea minorului la primărie și chestionarea lui este confirmată de partea vătămată în judecată și este recunoscută de inculpat. Acțiunile lui Slutu Valentin pot fi apreciate ca ilegale, deoarece a încălcat modul de citare și audiere a unui minor. Competența în cazul faptelor comise de minori aparține exclusiv procurorului și polițistul Slutu Valentin nu era în drept de a-l chema în biroul său și a-l interoga despre furt în lipsa reprezentantului legal și a pedagogului sau psihologului. Toate aceste acțiuni au avut scopul de a intimida și face presiune asupra minorului în scopul de a recunoaște comiterea infracțiunii;

- faptul că Petrov a fost dus la ieșirea din sat cu mașina de către polițistul Slutu Valentin este demonstrat prin declarațiile părții vătămate și a martorului Onofraș Parascovia, care a declarat că Petrov Ion a fost văzut în mașina lui Slutu Valentin de către feciorii săi la stația de alimentare cu benzină. Însuși inculpatul recunoaște că minorul Petrov a fost luat în mașina lui cu scopul de a merge după mătușa lui.

Anume asupra acestor motive invocate în apel de procuror, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită.

Instanța de recurs a mai constatat că, instanța de apel în motivarea soluției a descris practic motivarea sentinței, fără a se pronunța pe motivele apelului declarat de procuror, nefiind verificat cine anume i-a cauzat vătămarile corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății minorului Petrov Ion sub formă de echimoze în regiunea coapsei stîngi și care au fost confirmate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 270 „D”. Conform practicii CEDO, cauza Ribbitsch vs Austria din 04.12.1995 este inversată sarcina probării în cauzele torturii (art. 3 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950) - „Atunci cînd o persoană, la momentul punerii sale sub arest preventiv, era într-o stare bună de sănătate, iar la momentul eliberării sale se constată că ea suferă de leziuni, statului îi incumbă să furnizeze o explicație plauzibilă a originii leziunilor, în lipsa cărui fapt

urmează să fie aplicat art. 3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950.

În speță, din declarațiile martorului Pirogan Vasile (f.d. 234-235) date în instanța de apel, rezultă că minorul Petrov Ion a fost adus la postul de poliție de Slutu Valentin, unde acesta „l-a lovit cu palma o dată pe Petrov, mai mult nu a văzut. Cu piciorul i-a dat la fund lui Petrov... La procuror a spus că l-a lovit o dată cu palma și o dată cu piciorul”. Aceste declarații au fost total ignorate de instanța de apel.

La fel instanța de apel nu a verificat declarațiile părții vătămate minore, care în cadrul urmăririi penale a declarat că a fost maltratat anume de către Slutu Valentin.

Probele descrise denotă că în acțiunile inculpatului Slutu Valentin se regăsește bănuiala rezonabilă de maltratare a minorului Petrov Ion și nu există probe, care ar infirma această versiune.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

Slutu Valentin a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 309/1 alin. (3) lit. a) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 3 ani.

Potrivit art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința lui Slutu Valentin, cu stabilirea termenului de probă de 3 ani.

Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat că, Petrov Ion fiind minor, locuind cu bunica în vîrstă, mama fiind la muncă peste hotare, tata fiind decedat, nefiind însoțit de cineva din părinți (reprezentanți legali), a fost adus de inculpat și plasat într-un birou, fără a fi întocmite careva documente care ar confirma prezența și chestionarea lui, i-a aplicat lovituri cu mîna peste cap, cu pumnii în cutia toracică și cu piciorul peste picioare cu scopul de a obține informații și a recunoaște vina de săvârșirea sustragerii. În asemenea împrejurări minorul Petrov Ion a fost lipsit de orice posibilitate de a se apăra sau solicita careva ajutor, suferind fizic și psihic.

Instanța de apel a constatat că, măsurile ilegale aplicate față de partea vătămată și acțiunile date, descrise mai sus și luate în ansamblu, precum și ținînd cont de vîrstă minoră a lui Petrov Ion, i-au provocat ultimului durere și suferință puternică, au un caracter deosebit de crud, constituind acte de tortură.

Totodată, instanța de apel a reținut că, la data de 02.08.2010, Slutu Valentin, fără a avea la examinare plîngerea lui Pirogan Vasile, cea a lui Țîganciuc Serghei sau alte cazuri cu implicarea minorului Petrov Ion, l-a chemat pe ultimul la biroul său, unde l-a maltratat și l-a chestionat pe faptul furtului de bunuri de la Pirogan Vasile.

Astfel, inculpatul Slutu Valentin a acționat ilegal, deoarece a încălcat prevederile art. 105, 109, 478-480 Cod de procedură penală ce țin de citarea și audierea unui minor. La fel se indică, că competența în cazul faptelor comise de către un minor aparține exclusiv procurorului, colaboratorul poliției, Slutu Valentin nefiind în drept de a-l chema în biroul său și a-l întreba despre furt în lipsa reprezentantului legal și a pedagogului sau psihologului. Toate acțiunile au avut scopul de a intimida și face presiune asupra minorului în scopul de a recunoaște comiterea infracțiunii.

Mai mult ca atît, părții vătămate i-au fost cauzate și suferințe psihice, deoarece pentru a-i insufla teama că va fi reținut și a obține informații pentru identificarea persoanei ce a comis furtul de la Pirogan Vasile, inculpatul l-a dus pe minorul Petrov

Ion cu automobilul său personal în direcția or. Sîngerei, acest fapt fiind confirmat atît prin declarațiile părții vătămate date inițial, cît și prin declarațiile martorului Onofraș Parascovia, care a declarat, că Petrov Ion a fost văzut în mașina lui Slutu V. de către feciorii ei la stația de alimentare cu benzină.

Probele enumerate permit instanței de apel de a reține în sarcina inculpatului Valentin Slutu, că el deținînd funcția de inspector superior al secției poliției criminale a CPR Sîngerei, în baza ordinului nr. 1 ef. din 18.06.2010 al Ministerului Afacerilor Interne și fiind persoană cu funcție de răspundere în Virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, contrar art. 3 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, art.24 al.(2) din Constituția RM, art. 1 și art.2 pct.2),4), art. 12 pct. 1, art. 14,15 din Legea nr.416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, precum și a obligațiilor sale funcționale, care obligă să-și desfășoare activitatea e baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertăților cetățenilor, intereselor societății și ale statului de atentate criminale și alte atacuri nelegitime, să prevadă și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică, să i-a măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnitatea și onoarea cetățenilor, să comunice aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni torturii, să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, alte acte normative ce reglementează activitatea de serviciu, la 02.08.2010 la o oră nestabilită, în biroul de serviciu al șefului de post de poliție, situat în clădire primăriei com. Rădoaia, raionul Sîngerei, cu scopul obținerii de la minorul Petrov Ion, născut la 23.06.1994, a informațiilor despre furtul de bunuri de 1 cet. Pirogan Vasile, intenționat i-a aplicat ultimului lovituri cu mîna peste cap cu pumnii în cutia toracică și cu piciorul peste picioare, cauzîndu-i minorului Petrov Ion echimoze în regiunea coapsei stingi, care conform raportului d expertiză medico-legală nr.270 „D” din 20.12.2010 se atribuie la vătămări fără cauzarea prejudiciului sănătății și l-a amenințat cu reținerea.

După aceasta, cu automobilul său personal, l-a dus pe minorul Petrov Ion în direcția orașului Sîngerei pentru a-i insufla teama că va fi reținut și a obțin informații utile pentru identificarea persoanei ce a comis furtul de la cet.Piroga Vasile. Acțiunile de maltratare și intimidare a minorului Petrov Ion de către colaboratorul de poliție Valentin Slutu i-au provocat dureri fizice și suferințe psihice puternice, iar imaginea organelor de drept prejudiciată.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de apel a reținut că, totalitatea probelor administrate corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe d condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovați inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.309/1 al.(3) lit. a) Cod penal - *provocarea de către persoana cu funcție de răspundere în mod intenționat, cu bună știință asupra unui minor dureri și suferințe puternic fizice și psihice, cu scopul de a obține de la acest minor informații sa mărturisiri.*

Astfel, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Slutu Valenti corect urmează a fi încadrate în baza art.309/1 alin. (3) lit. a) Cod penal (în redacția Legii din 30.06.2005).

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Slutu Valentin în săvârșire infracțiunii incriminate lui prevăzute de art. 309/1 alin. (3) lit. a) Cod penal nu echivalează cu achitarea lui, după cum solicită avocatul, aceasta fiind o metodă de împiedicarea stabilirii adevărului și de a se eschiva de răspundere penală, ori probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate lui.

La numirea pedepsei inculpatului Slutu Valentin instanța de apel a ținut cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute în art. 61 alin. (2) Cod penal și criteriile de individualizare a pedepsei stabilite în art.75 Cod penal.

Circumstanțe atenuante și agravante în sensul art.76,77 Cod penal nu au fost stabilite.

Astfel instanța de apel a reținut că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului și în bază căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile art. 90 Cod penal.

În cazul dat, pe linia de argumente expuse, luînd în considerația persoana inculpatului Slutu Valentin, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, are familie și doi copii minori la întreținere, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge și fără izolarea lui de societate, cu numirea pedepsei cu închisoare, cu suspendarea executării pedepsei și stabilirea termenului de probă, dîndu-i posibilitate reală să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, considerînd că pedeapsa dată va asigura scopurile pedepsei, pedeapsă care instanța de apel o consideră echitabilă faptei infracționale săvîrșite și fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a vinovatului.

8. Decizia instanței de apel este contestată cu recursuri ordinare, de către:

- procuror, care, invocînd temeiul de drept prevăzute la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală solicită casarea parțială acesteia în partea numirii pedepsei lui Slutu Valentin cu excluderea aplicării art. 90 Cod penal. Recurentul invocă că, instanța de apel n-a individualizat pedeapsa conform prevederilor art. 61,75 Cod penal; s-a ignorat faptul că inculpatul a comis și o infracțiune gravă, fiind în exercițiul funcției de a proteja cetățenii de fapte ilegale, dar nu de a săvîrși astfel de fapte; nu s-a ținut cont de poziția inculpatului pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei în instanța de judecată, care nu a recunoscut vina și nu a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune, prin urmare, a aplicat inculpatului pedeapsa condiționată, neîntemeiat;

- avocatul Corneliu Vrabie în numele inculpatului Slutu Valentin, invocînd temeiurile de drept prevăzute la pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond. Recurentul invocă că, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii sau acesta este expus neclar; martorul Ciobanu la momentul rejudecării apelului era decedat; nu au fost administrate probe noi care ar impune motivarea unei decizii de condamnare în situația cînd există deja o sentință de achitare; instanța de apel s-a pronunțat și asupra unor concluzii adoptate de către alt Colegiu penal care a judecat apelul anterior și decizia căruia a fost casată de către Curtea Supremă de Justiție, astfel instanța de apel nu era în drept să-și motiveze decizia luată depășind competențele, oferind concluziile asupra unui apel judecat anterior. Recurentul mai invocă că, instanța de apel l-a condamnat pe

Slutu Valentin în baza presupunerilor și declarațiilor contradictorii, prin urmare nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate.

9. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursurile urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Corneliu Vrabie în numele inculpatului Slutu Valentin.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Recurenții în recursurile declarate invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul lărgit constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

După cum rezultă din conținutul recursului autorul nu este de acord cu condamnarea în baza 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția lui Slutu Valentin în săvârșirea faptei imputate.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra netemeinicii soluției pronunțate de prima instanță, considerînd că argumentele acuzării și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Astfel, din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile părții vătămate Petrov Ion, martorilor Rudeanu Elena, Onofraș Parascovia, Moraru Andrei, Țiganciu Serghei, Ciobanu Ion și Pirogan Vasile, și materialele cauzei, inclusiv expertiza medico-legală nr. 270 D din 20.12.2010, potrivit căreia la Petrov Ion au fost depistate leziuni corporale care puteau fi cauzate de la acțiunea unor corpuri condolente sau la lovirea de acestea și corespund leziunilor corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății (f.d. 72, vol. II).

Este stabilit cu certitudine că Petrov Ion a fost examinat de către medicul de familie Moraru la 03 august 2010, iar cu o zi înainte, adică la 02 august 2010, a avut loc infracțiunea care i se incriminează lui Slutu Valentin. Plîngerea lui Țiganciu Serghei s-a înregistrat la 03 august 2010 și în acea zi minorul Petrov s-a prezentat la primărie cu mătușa sa, Onofraș. La 02 august 2010 Slutu Valentin, fără a avea la examinare plîngerea lui Pirogan Vasile, cea a lui Țiganciu Serghei sau alte cazuri cu implicarea minorului Petrov, l-a chemat în biroul șefului de post din sediul primăriei com. Rădoaia, unde l-a maltratat și l-a chestionat pe faptul de furt de bunuri de la Pirogan. Faptul aflării minorului la primărie și chestionarea lui este confirmat de partea vătămată în judecată și este recunoscut de inculpat. Acțiunile lui Slutu Valentin pot fi apreciate ca ilegale, deoarece a încălcat modul de citare și audiere a unui minor. Competența în cazul faptelor comise de minori aparține exclusiv procurorului și polițistul Slutu Valentin nu era în drept de a-l chema în biroul său și a-l interoga despre

furt în lipsa reprezentantului legal și a pedagogului sau psihologului. Toate aceste acțiuni au avut scopul de a intimida și face presiune asupra minorului în scopul de a recunoaște comiterea infracțiunii.

Faptul că Petrov a fost dus la ieșirea din sat cu mașina de către polițistul Slutu Valentin este demonstrat prin declarațiile părții vătămate și a martorului Onofraș Parascovia, care a declarat că Petrov a fost văzut în mașina lui Slutu de către feciorii săi la stația de alimentare cu benzină. Însuși inculpatul recunoaște că minorul Petrov a fost luat în mașina lui cu scopul de a merge după mătușa lui.

Potrivit declarațiilor martorilor Țiganciu Serghei și Ciobanu Ion, rezultă că ei au negat faptul că l-au maltrat pe Petrov Ion în legătură cu furtul de bani.

Din declarațiile martorului Pirogan Vasile, date în instanța de apel, rezultă că minorul Petrov Ion a fost adus la postul de poliție de Slutu Valentin, unde acesta „l-a lovit cu palma o dată pe Petrov, mai mult nu a văzut. Cu piciorul i-a dat la fund lui Petrov Ion. La procuror a spus că l-a lovit o dată cu palma și o dată cu piciorul”.

De asemenea, Colegiul reține că în recursul declarat de către avocat este criticată aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs. Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În această ordine de idei și cu referire la argumentul regăsit în recursul ordinar că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate, dar în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite în acest sens, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 7 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor lui, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Petrov Ion, martorilor acuzării, raporturile de expertiză, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor invocate de apărare în recursul ordinar.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. 8 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța a estimat circumstanțele cauzei. Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că recursul ordinar este unul neîntemeiat, în această parte.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Astfel, se reține că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea acestuia precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele cauzei, și anume declarațiile părții vătămate și a martorilor care demonstrează nevinovăția inculpatului, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sunt colective cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanță conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de instanța de apel.

Mai mult, Colegiul reține că autorul recursului nu aduce careva argumente care ar combate concluzia instanței de apel, iar argumentele invocate de avocat în cererea de recurs ordinar sunt reflectate în decizia instanței de apel.

Prin urmare, motivele invocate de recurent ce țin de starea de fapt, de afirmațiile, precum că incorect au fost apreciate declarațiile părții vătămate și a martorilor, Colegiul penal le respinge ca fiind inadmisibile. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Din acest punct de vedere se consideră neîntemeiată și trimiterea făcută de avocat la art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, neexistînd o careva eroare de drept, deoarece instanța de judecată nu a făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către Slutu Valentin decît cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Recurentul mai indică și alte argumente cu referire la practica CEDO, dar care nu sunt relevante cazului dat și pe care Colegiul penal nu le va argumenta, ori potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului (cauza Van de Hurk vs Olanda), Înalta Curte a stabilit că această obligație (de motivare), deși impusă instanțelor naționale de art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Cu referire la recursul procurorului.

Potrivit textului recursului, procurorul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul constată că temeiul la care se referă procurorul nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din textul recursului, procurorul consideră că instanța de apel fără a-și motiva soluția a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată lui Slutu Valentin pe termen de probă, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol Colegiul atestă că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a acestuia. Totodată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sancțiunea art.309¹ alin.(3) lit. a) Cod penal în baza căruia Slutu Valentin a fost condamnat, prevedea pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Conform prevederilor art. 90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai de cît în hotărîre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Potrivit actelor cauzei, instanța de apel în baza art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal i-a stabilit lui Slutu Valentin pedeapsa închisorii pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de ocupa anumite funcții de răspundere în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 3 ani. În temeiul art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

Consultînd textul deciziei instanței de apel Colegiul reține că la stabilirea pedepsei instanța a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, are la întreținere un copil minor și reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat posibilă corijarea și reeducarea lui Slutu Valentin fără izolare de societate, dispunînd suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite acestuia.

Prin urmare, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a respectat prevederile legii.

Astfel, Colegiul penal conchide că pedeapsa fixată de instanța de apel este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, fiind în limitele prevăzute de

sanctiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat inculpatul, iar aplicarea art.90 Cod penal în privința lui Slutu Valentin s-a efectuat în limitele legii, considerînd că stabilirea pedepsei condiționate acestuia va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare, nefiind absolut necesară izolarea lui de societate, astfel fiind respectate principiile generale de individualizare a pedepsei.

Totodată, Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent, precum că inculpatul nu a recunoscut vina fapt ce demonstrează că nu a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei comise, nu poate fi considerat ca o circumstanță agravantă, deoarece, potrivit art. 66 Cod de procedură penală, recunoașterea vinovăției este un drept al vinovatului dar nu o obligație.

La fel, lipsit de temei este și afirmația procurorului din recurs, precum că instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut seama că inculpatul nu a recuperat benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate, or acesta din urmă în cadrul procesului penal acțiune civilă nu a înaintat.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care se face referire și prin urmare nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

În acest context, Colegiul lărgit conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare și potrivit legii se dispune respingerea recursurilor ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrii atacate.

10. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Ape Bălți, Natalia Bobu și avocatul Corneliu Vrabie în numele inculpatului Slutu Valentin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2015, în cauza penală în privința lui **Slutu Valentin Mihail**, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la 29 septembrie 2015.

Președinte

Liliana Catan

Judecători

Ion Guzun

Iurie Diaconu

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi